

15. Ergin Günçe Külliyyatına Katkı: Bilinmeyen Mektubu ve Üç Şiiri ¹**Durmuş ONGUN²**

APA: Ongun, D. (2026). Ergin Günçe Külliyyatına Katkı: Bilinmeyen Mektubu ve Üç Şiiri. *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, (50), 268-275. **DOI:** <https://doi.org/10.5281/zenodo.18740406>

Öz

Ergin Günçe (1938-1983), özellikle son yıllarda kendisine olan ilginin giderek arttığı, modern Türk şiirinin özgün şairlerindendir. Bireyselden toplumsala, imgeden anlama, dil deformasyonundan ironiye kadar tema ve biçim açısından farklı sınırlarda geliştirdiği şiir dünyası, onun İkinci Yeni'yle toplumcu şiir arasında bir yerde konumlandırılmasını mümkün kılar. Bununla birlikte şairin toplu şiirlerini içeren *Türkiye Kadar Bir Çiçek*, onun kendine özgü sesini de somutlaştırmıştır. Ancak onun şiir serüveni yalnızca yayımlanmış eserleriyle sınırlı değildir. Günçe'nin 1954'te yayımlanan ilk şiiri "Cebrik Şiir"le aynı dönemde hatta aynı aylarda kaleme aldığı ancak eserlerinde yer almayan şiirleri de vardır. Nedret Gürcan'ın 1954-1957 yılları arasında çıkardığı *Şairler Yaprağı* dergisine bir mektubuyla birlikte gönderdiği üç şiir, şairin ilk kalem tecrübelerindendir. Bu şiirlerde Ergin Günçe üzerinde dönem şiirinin farklı eğilimlerinin etkilerini ve şairin yazın yaşamının devamında verecek olduğu ürünlerin izlerini sürmek mümkündür. Söz konusu mektubu ve şiirleri Günçe şiirinin genel karakteri odağında inceleyen bu çalışma, şairin hiçbir eserinde yer almayan metinlerini okura sunmak ve Ergin Günçe'nin külliyyatına bir katkı sağlama amacı taşımaktadır. Ayrıca bu şiirleri dönemin poetik eğilimleri çerçevesinde incelemek Günçe'nin şiir anlayışının gelişimini kronolojik olarak anlamlandırabilmek için işlevsel bir değer taşır.

Anahtar kelimeler: Ergin Günçe, *Şairler Yaprağı*, şiir, mektup

¹ **Beyan (Tez/ Bildiri):** Bu çalışmanın hazırlanma sürecinde bilimsel ve etik ilkelere uyulduğu ve yararlanılan tüm çalışmaların kaynakçada belirtildiği beyan olunur.
Çıkar Çatışması: Çıkar çatışması beyan edilmemiştir.
Finansman: Bu araştırmayı desteklemek için dış fon kullanılmamıştır.
Telif Hakkı & Lisans: Yazarlar dergide yayımlanan çalışmalarının telif hakkına sahiptirler ve çalışmalarını CC BY-NC 4.0 lisansı altında yayımlanmaktadır.
Kaynak: Bu çalışmanın hazırlanma sürecinde bilimsel ve etik ilkelere uyulduğu ve yararlanılan tüm çalışmaların kaynakçada belirtildiği beyan olunur.
Benzerlik Raporu: Alındı – Turnitin Oranı: %8
Etik Şikayeti: editor@rumelide.com
Makale Türü: Araştırma makalesi, **Makale Kayıt Tarihi:** 01.01.2026 **Kabul Tarihi:** 23.02.2026 **Yayın Tarihi:** 24.02.2026; **DOI:** <https://doi.org/10.5281/zenodo.18740406>
Hakem Değerlendirmesi: İki Dış Hakem / Çift Taraflı Körleme
² Arş. Gör. Dr., Kocaeli Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü / Research Assistant Doctor, Kocaeli University, Faculty of Science and Letters, Department of Turkish Language and Literature (Kocaeli, Türkiye), **e-posta:** durmus.ongun@kocaeli.edu.tr **ORCID ID:** <https://orcid.org/0000-0002-6285-5077> (Kocaeli University) **ROR ID:** <https://ror.org/0411seq30> **ISNI:** 0000 0001 0691 9040 **Crossreff Funder ID:** 501100004077

A Contribution to Ergin Günçe Collection: His Unknown Letter and Three Poems ³**Abstract**

Ergin Günçe (1938-1983) is one of the original poets of modern Turkish poetry, who has been gaining increasing attention in recent years. His poetic world, developed across diverse boundaries in terms of themes and styles -from the individual to the social, imagery to meaning, linguistic distortion to irony- allows him to be positioned somewhere between the Second New and socialist poetry. Furthermore, *Türkiye Kadar Bir Çiçek*, which contains the poet's collected poems, also embodies his distinctive voice. However, his poetic journey is not limited solely to his published works. Günçe also wrote poems during the same period, even in the same months, as his first poem "Cebrik Şiir", published in 1954, but these poems did not appear in his works. Three poems sent with a letter to the magazine *Şairler Yaprağı* (Poets' Leaf), published by Nedret Gürçan between 1954 and 1957, are among the poet's first attempts at writing. In these poems, it is possible to trace the influences of different trends in the poetry of the period on the poet and the seeds of the works that Ergin Günçe would produce later in his literary life. This study, which examines the letter and poems in question within the context of Günçe's general poetic style, aims to present the reader with texts that do not appear in any of the poet's works and to contribute to Ergin Günçe's oeuvre. Furthermore, examining these poems within the framework of the poetic trends of the period is functionally valuable for understanding the chronological development of Günçe's poetic understanding.

Keywords: Ergin Günçe, *Şairler Yaprağı*, poem, letter

³ **Statement (Thesis / Paper):** It is declared that scientific and ethical principles were followed during the preparation process of this study and all the studies utilised are indicated in the bibliography.

Conflict of Interest: No conflict of interest is declared.

Funding: No external funding was used to support this research.

Copyright & Licence: The authors own the copyright of their work published in the journal and their work is published under the CC BY-NC 4.0 licence.

Source: It is declared that scientific and ethical principles were followed during the preparation of this study and all the studies used are stated in the bibliography.

Similarity Report: Received – Turnitin Rate: 8%

Ethics Complaint: editor@rumelide.com

Article Type: Research article, **Article Registration Date:** 01.01.2026 **Acceptance Date:** 23.02.2026 **Publication Date:** 24.02.2026; **DOI:** <https://doi.org/10.5281/zenodo.18740406>

Peer Review: Two External Referees / Double Blind

Giriş

Ergin Günce ve Şiiri

Ergin Günce, 12 Şubat 1938'de Giresun'da doğar. Beş çocuklu bir ailenin ikinci çocuğu olarak dünyaya gelen şair, anne ve babasının öğretmen olması nedeniyle ilkokul ve ortaokulu Anadolu'nun farklı kentlerinde okur. Şiirlerinde de izlerine rastlanan Merzifon ve Gelibolu bu kentlerdendir (Özkarıcı, 2017, s. 168-169). 1955'te İstanbul Erkek Lisesi'ni birincilikle bitiren Günce'nin⁴ şiire olan ilgisi bu yıllarda artmaya başlar. 1954'te *Onüç* adlı bir dergide yayımlanan "Cebrik Şiir"i yayımlanan ilk şiiridir. Ayrıca Cemal Süreya ve Sezai Karakoç gibi İkinci Yeni'nin öne çıkan isimleriyle tanışması da aynı döneme rastlar. Hatta Süreya ile birlikte çıkardığı *Papirüs*'ün 1960-1961 dönemindeki ilk üç sayıda Ergin Günce, sahibi ve yazı işleri sorumlusu olarak yer alacaktır. Sezai Karakoç ise Günce'nin şiirleri hakkındaki düşüncelerini "Bazı şiirlerine bakıyorum da kırık bir Verlaine diyesim geliyor ona" (Süreya, 1966, s. 90) sözleriyle ifade edecektir. Süreya, bu şiirin *Papirüs*'ün ikinci sayısındaki "Mandolin" olduğunu aktarır (Süreya, 2012, s. 92). 1955'te Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne başlayan Günce'nin bu yıllarda *A Dergisi* ve *Pazar Postası* gibi dergilerde şiirleri ve yazıları yayımlanır. Siyasi nedenlerle okulu bir yıl uzatarak 1960'ta mezun olur ve Gülseren Eronat ile evlenir. Aynı yıl ODTÜ'de asistanlık yapmaya başlayan şair, 1962'de London School of Economics'te yüksek lisansını, 1966-1968 yılları arasında ise Sorbonne Üniversitesi'nde adı sonradan Ekonometri olarak değişecek olan Ekonomi Matematiği üzerine doktorasını tamamlayarak ODTÜ'ye döner (Özkarıcı, 2017, s. 171).

Sosyopolitik açıdan oldukça hareketli geçen 1960'lı ve 1970'li yıllar, Ergin Günce'nin şiirini olduğu kadar yaşamını da etkiler. 1969'da ODTÜ'nün işgali olaylarında ve 12 Mart 1971 muhtırasından sonra ODTÜ'den çıkarılır. ODTÜ işgalinden dolayı örgüt kuruculuğu gibi ceza kanunun en ağır maddelerinden yargılanan Günce, bir süre pasaport alamaz. 1974'te pasaportunu alarak İsviçre, Fransa ve Almanya gibi Avrupa ülkelerinde çalışır. ODTÜ ile ilgili davayı kazanıp geri döner. 1978-1979 yılları arasında başbakanlık danışmanlığı yapar (Ogun, 2018, s. 180). 16 Ocak 1983'te bir proje için gittiği Libya'dan dönerken, Esenboğa Havalimanı'nda gerçekleşen uçak kazasında hayatını kaybeder.

1950'li yılların ikinci yarısından itibaren *A Dergisi*, *Pazar Postası*, *Dost*, *Değişim*, *Papirüs*, *Yelken*, *Yeni A* gibi dergilerde şiirleriyle görülen Ergin Günce'nin hayatı boyunca yayımlanan tek kitabı olan *Gencölmek*, 1964 yılında Dost Yayınlarından çıkar. Günce, bu kitabında çoğunlukla çocukluk, ölüm, toplumun alt kesimi olarak nitelendirilebilecek sıradan insanların yaşamları gibi temalara yer verir. Bu temalar İkinci Yeni'yle benzer çizgide değerlendirilebilecek bir duyuş tarzı ve biçimle aktarılır. Tevfik Akdağ, *Gencölmek*'teki şiirleri *Papirüs*'te "yerlerine yumuşakça oturtulmuş sözcüklerden meydana gelen rahat bir mısra yapısı, çağrışımların genişlettiği hayal halkaları ve hemen hemen bütün şiirlerinde insana tatlı bir rüzgâr gibi değen çocuksu hava" (Akdağ, 1966, s. 40) sözleriyle değerlendirir. Dolayısıyla anlamı bütünüyle tersyüz etmemekle birlikte daha çok imgeyi önceleyen bir şiir dili, gerçeküstü öğeler, dilsel sapsmalar gibi özellikler bu şiirlerin estetik temelini oluşturur.

1960'lı yılların ikinci yarısı ise dönemin toplumsal dinamiklerine de koşut olarak şairin giderek toplumsallaşan bir şiir evrenine yöneldiği dönemdir. Günce, bu dönemde halk kültürüne ait öğeleri kullanımı, toplumsal temalara ve sosyopolitik değerlere olan yaklaşımı, ironik ve rahat bir söyleyiş

⁴Bu noktada gerek internet kaynaklarında gerek akademik çalışmalarda Günce'nin biyografisinden kitaplarının yayımlanma tarihine kadar kimi yanlışlıkların bulunduğunu ifade etmek gerekir. Öyle ki zaman zaman şairin adının "Ergün", soyadının "Günce" biçiminde kullanıldığı dahi görülür. Şairin liseyi bitirdiği tarihin 1953 olarak gösterilmesi de bu yanlışlardandır. O, oğlu Dadal Günce'nin de aktardığı üzere liseden 1955 yılında birincilikle mezun olmuştur. Şairin biyografisi hakkında daha ayrıntılı bilgi için bkz. (Ogun, 2018).

etrafında geliştirdiği tarzla hem söyleyiş hem de içerik bakımından kendine özgü bir şiir dünyası kurmuştur.

1. Şairler Yaprığı'na Gönderilen Şiirlerin İncelenmesi

Ergin Günçe'nin ilk toplu şiirleri, ölümünden beş yıl sonra 1988'de Can Yayınları tarafından *Türkiye Kadar Bir Çiçek* adıyla yayımlanır. 2008'de Çağdaş Şair ve Yazarlar Derneği tarafından M. Mahzun Doğan editörlüğünde basılan kitabın dağıtımı yapılamaz. Yapı Kredi Yayınları tarafından 2014'te yayımlanan *Türkiye Kadar Bir Çiçek*'te ise "Günlerden Eylül Aylardan Ergin Günçe" başlıklı bölümde önceki kitaplarında bulunmayan şiirleri yer alır. 2018'de Dadal Günçe ve Ali Özgür Özkarcı'nın hazırladığı *Benim Akhım Bir Delidir Sana Armağanım*'da ise dergilerde yayımlanmış ya da müsveddeler arasında kalmış, tamamlandığına kanaat getirilen on üç şiir toplanmıştır (Özkarcı, 2018, s. 37). *Türkiye Kadar Bir Çiçek*'in son baskısı 2021 yılında Kırmızı Kedi Yayınevinden çıkmıştır. Bu eserlerin dışında 2012'de Dinçer Günday imzalı *Ergin Günçe'yi Hatırlamak*'taki "İlk Kalem Denemeleri" bölümünde şaire ait şiir çalışmaları bulunmaktadır. Bu çalışmada yer alan üç şiir ise söz konusu eserlerin hiçbirinde yer almamaktadır.

Bir edebî eseri, onun sanatçısını ve bu ikisi arasındaki ilişkiyi doğru anlamlandırabilmek için eserin kaleme alındığı tarih önem arz eder. Tarihin doğru okunması edebiyat tarihinin ve edebiyat sosyolojisinin sağlam bir zeminde inşa edilmesi için şart olduğu gibi (Wellek ve Varren, 1993: s. 49, 76) bireysel anlamda sanatçının poetik çizgisini takip etmek açısından da önemlidir. Bu bakımdan Ergin Günçe'nin kitaplarına girmeyen, 1 Mayıs 1954-Temmuz Ağustos 1957 tarihleri arasında *Şairler Yaprığı* dergisini çıkaran Nedret Gürcan'a (İldeş, 2023, s.106) yazdığı tarihsiz mektubuyla gönderdiği şiirler, öncelikle kronolojik bağlam içinde değerlendirilmelidir. Günçe, mektubunda, şiirlerini *Şairler Yaprığı*'nda yayımlanmak ya da dergideki "Bu Ayn Mektupları" kısmında değerlendirilmek üzere gönderdiğini belirtir.⁵ Tam olarak ne zaman gönderildiği belirsizse de dergiye gönderilen şiirlerin değerlendirildiği "Bu Ayn Mektupları" bölümünün derginin ilk iki sayısında yer aldığı göz önüne alınırsa (İldeş, 2023, s.133-134) Günçe'nin söz konusu mektubu ve buradaki şiirleri 1954 yılında kaleme aldığı söylemek mümkündür. Dolayısıyla bu şiirler onun yayımlanan ilk şiiri olan "Cebrik Şiir"le aynı yıla tesadüf eder. Çünkü "Cebrik Şiir" in yayımlandığı *Onüç* dergisinin 6. sayısı Temmuz 1954 iken; *Şairler Yaprığı*'nın ilk iki sayısı da Mayıs ve Haziran 1954 tarihine denk düşmektedir. Bu kronolojik doğrultuda bu üç şiir -yayımlanmasa da- Ergin Günçe'nin ilk şiirlerinden olma ihtimalini de taşıyan metinlerdir. Bu bakımdan söz konusu üç şiir, henüz on altı yaşındaki şairin yayımlandığı bilinen ilk şiirinin dışında ilk kalem tecrübelerini de görme açısından değerlendirilebilir. Ayrıca çok genç yaşta bir edebiyat dergisini ilk sayısından itibaren takip eden şairin mektubunda, onun edebiyat dergiciliğine dair eleştirileri de dikkate değerdir.

Günçe, Nedret Gürcan'a hitaben yazdığı mektubunda şiir türünün edebiyatın temel taşı olarak görüldüğünü belirtmekte ve Türk şiirinin uluslararası bir karşılığı olmamasından yakınmaktadır. Bu konuda sanat dergilerinin de bu meselenin sorumlularından olduğunu ileri sürer. Ona göre birçok dergi, soruna çözüm aramak bir yana bu meseleyle ilgilenmemektedir. Şairin dikkati çektiği bir başka husus ise dergilerdeki "adam tutma"ya yönelik eleştirileridir. Ancak Günçe, *Şairler Yaprığı*'nı bu eleştirilerin dışında bırakır ve bu nedenle dergiye şiirlerini gönderdiğini ifade eder.

Şairin mektubunda ek olarak yer alan ilk şiir "Sorma-Sor", Günçe'nin şiirlerinde dikkate değer bir yeri

⁵ Bu şiirler dergide yayımlanmadığı gibi "Bu Ayn Mektupları" bölümünde de değerlendirilmemiştir. Bunu tespit etme noktasında yardımları için Doç. Dr. Özgür İldeş'e teşekkür ederim.

temsil eden -özellikle *Gencölmek*'teki- lirik damara benzer bir duyusu içerir. Anılara ya da nostaljiye dayalı bir hava taşıdığı gibi bireysel izlekte gelişen bir şiir olmasıyla da bu düzlemde değerlendirilebilir. Tematik açıdan bir ayrılık akşamının ve geçmişle hesaplaşmanın ele alınması lirik söylemin bir başka açıdan görünümüdür. Biçeme dair dikkati çeken öge ise saf şiire ait kullanım biçimlerine ilişkindir. Şiir her ne kadar serbest ölçüyle kaleme alınmış olsa da 8'li hece ölçüsüyle yazılan dizeler ve buradaki kafiye dizilişyle kurulan ahenk, okuyucuya saf şiirin sesini hissettirir:

“Esbap giymiştik hüzünden
Mevsimlerin hep güzünden
Özen gelmişti ruhuma” (Çeviker, 2016, s.268)

“İnsanlar” başlığını taşıyan ikinci şiir, içerik ve biçim açısından daha geniş tespitler yapmaya uygun bir nitelik gösterir. Şiir, adından da sezilebileceği gibi toplumsal bir temayı odağa alır. Öznenin yeryüzünde yaşayan tüm insanlığa bir bütün olarak yaklaştığı şiirde Günce, metni insanlar arasındaki karşıtlık üzerinden kurar. Şairin sonraki şiirlerinde de önemli bir yere sahip olan hiyerarşik yapı ve sınıfsal ayrım gibi temalar bağlamında “kadın-kadıncık”, “oğul-oğlancık”, “insan-insancık” gibi sözcüklerle kurulan karşıtlıklar, Garip şiirinin etkisini gösterir. “Dize bölümleri arasında anlam ve söyleyiş bakımından aykırılıklar kurmak” (Sazyek, 1996, s.206) biçiminde tanımlanabilen karşıtlık tekniğini Günce, sözcüklerin dışında dize düzeyinde de kullanmıştır:

“Afrika bozkırlarında sır
New-york caddelerinde çiçek
İnsanlar çeşit-çeşit kardeşim
Lafla tükenmeyecek” (Çeviker, 2016, s.268)

Bununla birlikte şiirde Garip sesinin bir yansıması da şiir dili bağlamında ortaya çıkar. Doğrudan konuşma diline dayanan şiirde “ha”, “kardeşim” gibi nidalar bu serbest söyleyişi daha da belirginleştirir.

“Karanlıkta Akla Gelen” başlıklı son şiir ise bu iki şiirdeki temaya ve üsluba dair özellikleri bünyesinde toplar. Şiirde işlenen tema, kaotik sosyal yapı ve kötümser manzaraların etrafında gelişen toplumsal eşitsizliktir. Bu bağlamda “Sorma-Sor”daki bireysellik ve “İnsanlar” başlıklı şiirdeki toplumsallığın bir araya geldiği şiirde daha çok sosyal sorunlar öne çıksa da ilk şiirdeki nostaljik ve betimsel anlatım burada da sürmüştür. Öte yandan Garip’in sıradan insanın günlük yaşamdaki durumunu yansıtan toplumcu tavrından çok varoluşsal ve çağrışıma dayalı imgeler söz konusudur. Bu şiirde, Günce’nin sonraki şiirlerinde de görülecek olan anlatımcı üslubu da dikkati çeker. Şiir boyunca süren “çalışıyordu”, “sıkılıyordu”, “ağlıyordu”, “satıyor”, “kıvranyor”, “kaçıyorlardı” gibi kullanımlar hem eyleme hem de tahkiyeye dayalı olmalarıyla anlatımcılığa işaret eder niteliktedir.

1. Şairler Yaprığı’na Gönderilen Mektup ve Ekinde Yer Alan Şiirler⁶

ERGİN GÜNÇE’DEN

[Tarihsiz]

Efendim,

⁶ Bu mektup ve ekinde yer alan üç şiir, Turgut Çeviker tarafından hazırlanan *Nedret Gürcan’a Edebiyatçı Mektupları*’nda tespit

Derginizi ve onun iyi amacını tebrik ederim. Gerçek şiir ve şairi tanıtmaya yolunda yaptığınız ilerleyişi takdir edenler arasındayım. Çünkü ve bugünkü edebiyatın temel taşı sayılan şiir bugüne kadar memleketimizde birçokları tarafından yanlış anlaşılmıştır. Niçin bir Türk şiiri dünya çapında bir şöhrete kavuşamıyor? İşte hepimizi üzen bir problem. Bu problem şüphesiz ki bir şahıs veya dergi tarafından çözülemez. Bugün memleketimizde epeyce san'at dergisi yayımlanıyor. Bir-ikisi hariç diğerleri demin söylediğim probleme cevap vermek şöyle dursun onu anlamıyorlar veya anlamak dahi istemiyorlar. Dergilerimizin noksan tarafı bununla da kalmıyor. Şu adamcılık yahut adam tutma yok mu? San'at severleri en çok üzen şey de budur zaten. *Şairler Yaprağı*[']nı bu çirkinlikleri bulamadığım için sevdim. Bu yolda başarılar dilerim. Size üç denememi gönderiyorum. Uygun ve içlerinden nispeten iyi olanını yayımlayıp üçünü de toplu olarak "Bu ayın mektupları" sütununuzda eleştirirseniz memnun olurum. Hayırlı amacınızda başarılar dilerim.

I

SORMA - SOR

Sorma sor o akşamı

Ayrılığın ilk akşamıydı galiba

Esbap giymiştik hüzünden

Mevsimlerin hep güzünden

Özen gelmişti ruhumu

Sorma sen o akşamı

Yağmur yağıyordu galiba

Pupa-yelkendim ben de

Kimsesiz bulutların üzerinde sabahladık

Ses-seda can verince cıvarda

Şimdi ise o akşamları sor anlatayım

Herşeye hiç dedim gözlere bile

Artık dudak büküyorum

Mahallemiz güzellerine.

II

İNSANLAR

İnsan ha insan dünyada

Boy-boy

Afrika bozkırlarında sır

New-york caddelerinde çiçek

İnsanlar çeşit-çeşit kardeşim

Lafla tükenmeyecek

Kadın var kadıncık var

Oğul var oğlancık var

İnsanlar boy-boy kardeşim

İnsan var insancık var

edilerek aynı şekliyle alınmıştır.

III**KARANLIKTA AKLA GELEN**

Uzaklarda çanlar çalıyordu
Canım sıkılıyordu penceremde
Doğmak üzere olan çocuklar
Ve gebe kadınlar ağlıyordu
Bir kız kendisini
Bir dilim ekmeğe satıyor
Yaşlılar kıvranıyor
Ufaklar bilmedikleri yerlere kaçıyorlardı

Rüzgâr bir volkanı sırtında taşıyordu
Aşk şehvete boyun eğmişti karanlıklarda
Ağaç dipleri dopdoluydu
Yeni doğan çocuklar emmiyorlardı
Verem ve huysuzluk
Alay-bayrak sarmıştı şehri
Hayalim uzayda, kötümserdi
Hâlâ uzaklarda çanlar çalıyor
Kendini satan bir kız
-Kolunun altında bir dilim ekmek-
Ağlıyordu.

Sonuç

İkinci Yeni'den toplumculuğa uzanan poetik çizgide Ergin Günce, Türk edebiyatında kendine özgü yer edinmiş isimlerden biridir. Onun hiçbir eserinde yer almayan mektubu ve buna ek olarak *Şairler Yaprığı*'na gönderdiği ilk şiirleri olma özelliği gösteren metinleri, yazın hayatının başında bir şair olarak hem edebiyat dünyasına olan eleştirel ilgisinin hem de poetik geleceğinin ilk işaretleri gibidir. Saf şiirin ahengi, toplumcu damarın sosyal sorunlara olan ilgisi, -kısmen de olsa- soyut ve gerçeküstü imajların kullanımı bu şiirlerde dikkati çeker. Ancak şairin sanat yaşamının başında kaleme aldığı bu metinlerde Türk şiirinin en güçlü hareketlerinden biri olan Garip'in dile ve topluma dair geliştirdiği poetik bakışın etkisi daha çok görülür. Bunun yanında bu üç şiir onun sanat yaşamı boyunca sürdüreceği tematik ve biçimsel izleğin nüveleri gibidir. Çünkü sosyal ve siyasi dönüşümlerin de etkisiyle imgeden anlama, bireyselden toplumsala doğru evrilen şiir anlayışını sürdüren şairin külliyatında görülen gerçeküstü imgeler, konuşma diline dayalı açık söyleyiş, sıradan insanların gündelik yaşantısı, toplumculuk gibi öğelerin örnekleri bu üç şiirde mevcuttur. Bir başka deyişle bu şiirler, Ergin Günce'nin yaşamı boyunca yazacağı şiirlerin palimpsestik izlerini taşır.

Kaynakça

- Akdağ, T. (1966). Gencölmek. *Papirüs*, 1, 40-41.
- İldeş, Ö. (2023). şiirin taşra baskısı: şairler Yapradı dergisi. *Edebi Eleřtiri Dergisi*. Cumhuriyetin İlanının 100. Yılı Anısına 1923'ten 2023'e Süreli Yayınlar ve Edebiyat Özel Sayısı, 106-170. <https://doi.org/10.31465/eeder.1398619>.
- Çeviker, T. (2016). *Nedret Gürcan'a edebiyatçı mektupları*. İstanbul: Ve Yayınevi.
- Özkarcı, A. Ö. (2017). Dadal Gönçe ile söyleşi. A. Ö. Özkarcı (Haz.). *Ergin Gönçe Bir Kalkışma Yüreğinde Çiçek* içinde (168-190). İstanbul: Edebi şeyler.
- Özkarcı, A. Ö. (2018). Ergin Gönçe: limon renginde ve ikindiüstü'nde. Dadal Gönçe ve Ali Özgür Özkarcı (Haz.). *Benim Akhım Bir Delidir Sana Armağanım* içinde (35-44). İstanbul: Edebi şeyler.
- Ongun, D. (2018). *Ergin Gönçe'nin hayatı, sanatı ve şiirleri üzerine bir araştırma*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Sakarya Üniversitesi.
- Sazyek, H. (1996). *Cumhuriyet dönemi Türk şiirinde garip hareketi*. İstanbul: Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.
- Süreya, C. (1966). *Mülkiyeli şairler*. İstanbul: Ekin Basımevi.
- Süreya, C. (2012). Ergin Gönçe. Dincer Günday (Ed.). *Ergin Gönçe'yi hatırlamak* içinde (91-93). İzmir: Etki Yayınları.
- Wellek, R. ve Warren, A. (1993). *Edebiyat teorisi*. Ömer Faruk Huyugüzel (Çev.). İzmir: Akademi Kitabevi.